

TA NEA

ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ

Είδος: Εφημερίδα / Ένθετο : **Ν ΣΥΝ**

Ημερομηνία: Σάββατο, 03-11-2012

Σελίδα: 19,22 (1 από 2)

Μέγεθος: 1061 cm²

Μέση κυκλοφορία: 63900

Επικοινωνία εντύπου: (211) 3657.000, 7766000

Λέξη κλειδί: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Ο ΜΙΜΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ γράφει το πιο ώριμο, ευκολοδιάβαστο και ενδιαφέρον βιβλίο του «συζητώντας» φανταστικά με προσωπικότητες της Αριστεράς για να σχολιάσει απόψεις που κυριαρχούν σήμερα στην πολιτική αρένα **ΣΕΛΙΔΑ 22**

Είδος: Εφημερίδα / Ένθετο : Ν ΣΥΝ
Ημερομηνία: Σάββατο, 03-11-2012
Σελίδα: 19,22 (2 από 2)
Μέγεθος: 1061 cm²
Μέση κυκλοφορία: 63900
Επικοινωνία εντύπου: (211) 3657.000, 7766000
Λέξη κλειδί: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

22 **Ν**συν ΒΙΒΛΙΟΔΡΟΜΙΟ • ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Μίμης Ανδρουλάκης

«Είμαστε σαν τους Γερμανούς του μεσοπολέμου»

«Όταν θέλω να διαβάσω ένα καλό βιβλίο, κάθομαι και γράφω ένα», έλεγε ο Ντισραέλι. Μπορεί να το πει κανείς και για τον Μίμη Ανδρουλάκη, που παρέδωσε στη δημόσια κρίση το νέο βιβλίο του

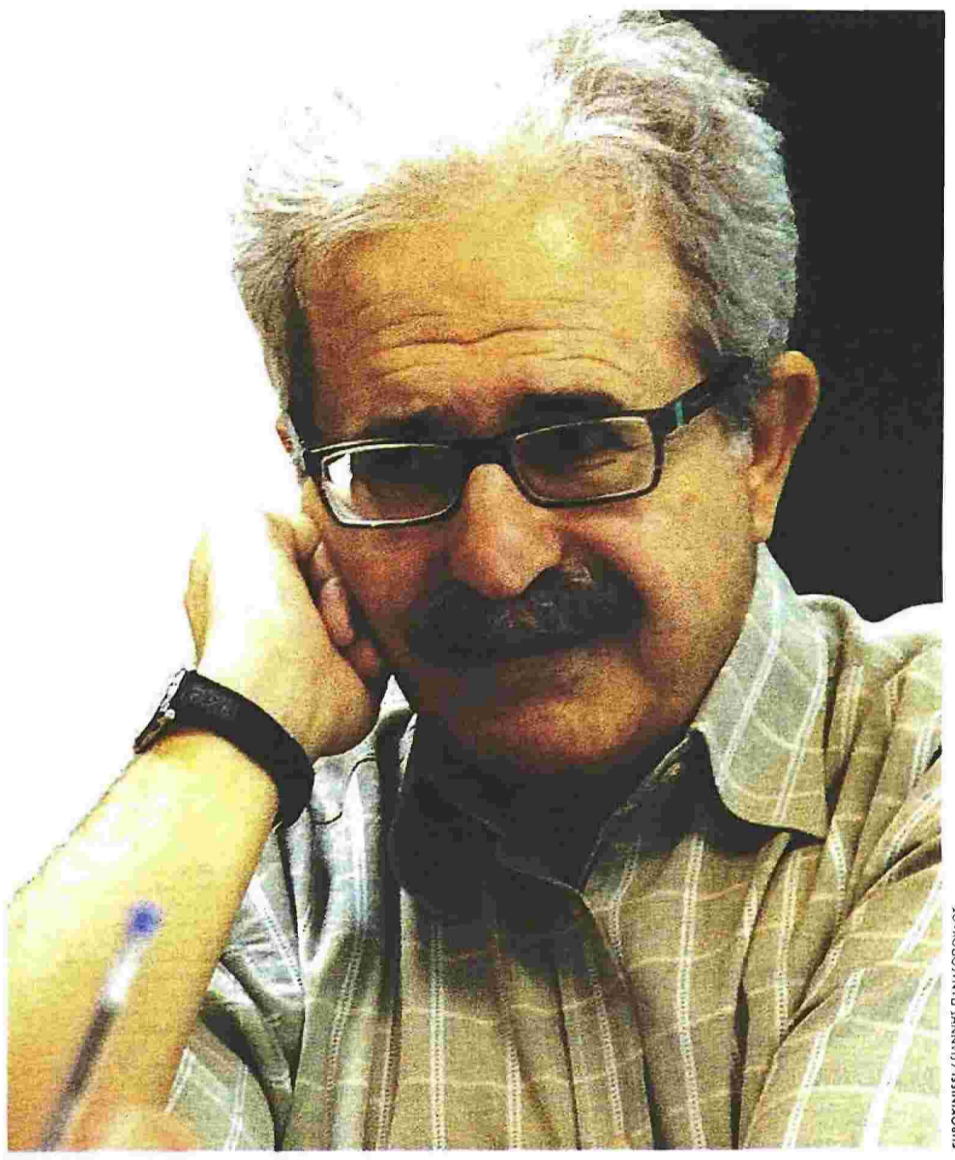
Παράξενο και ώριμο αυτό το δέκατο πέμπτο βιβλίο του. Πρώτα σε προκαλεί το... οπισθόφυλλο: ο Μίμης στα νιάτα του με τον Ενρίκο Μπερλινγκουέρ. Αν λάβει κανείς υπόψη του τα δεδομένα της εποχής που τραβήχτηκε αυτή η φωτογραφία, δείχνει περισσότερο ως απολογία, γιατί δεν ακολούθησε τότε τον ευρωκομμουνισμό που ενσάρκωσε ο παλός ηγέτης, αλλά κόλλησε στη σοβιετική έκδοση που προπαγάνδιζε η ΚΝΕ. Ως πρόκληση μπορεί να πάρει κανείς και τα περιεχόμενα του βιβλίου καθώς παραπέμπουν στον Λουκιανό Κηλαπδόνη και το τραγούδι του «Θέλω να κάνω ένα πάρτι...». Αλλά η βασική πρόκληση σε πάει παλιά, πολύ παλιά. Τότε που με έναν - δύο οβολούς στην είσοδο του Αχέροντα ο Χάρωντας σε περνούσε βαρκάδα στον Άδη και έβρισκες όποιον τραβούσε η ψυχή σου. Ο Μίμης δεν αναφέρει να πλήρωσε - μάλλον θα ήταν ο δεύτερος μετά τον Μένιππο που ταξίδεψε τζάμπα, όπως λέει ο Λουκιανός, άλλος με τους «Νεκρικούς διαλόγους» του. Ο Μίμης κατεβαίνει λοιπόν στον

Κάτω Κόσμο - ή επικοινωνεί απλώς με το υπερπέραν - και συνομιλεί με προσωπικότητες της ευρύτερης Αριστεράς. Το βιβλίο του είναι μια κατανοητή ματιά στη διαχρονική πολιτική και οικονομική σκέψη. Για την ακρίβεια, μια διαχρονική ματιά στα πράγματα και από τις δύο πλευρές της ιδεολογικής αντιπαράθεσης του 20ού αιώνα. Τα καλύτερα μυαλά του εκθέτουν από τον ψυχισμό τους μέχρι τις ιδέες τους. Συζητούν σοβαρά, αστεύονται, θυμώνουν, κάνουν και καμία υπεκφυγή μέσα μέσα. Στο παιχνίδι μετέχει και ο ίδιος ο Ανδρουλάκης. Αλλού τους προκαλεί να πουν όσα δεν θέλουν ή δεν πρόλαβαν, αλλού τους στήνει στον τοίχο για τα λάθη τους και αλλού τους κάνει πλάτες για να κρύψουν τα κουσούρια τους. Σαν να τους έχει αναστήσει, ανταλλάσσει ιδέες, στοχασμούς, εμπειρίες και συναίσθημα για το παρόν και το μέλλον.

μας διώξουν, μπορεί να είναι Αρμαγεδδών για όλη την Ευρώπη». Βρίσκουν πολλά κοινά και ο Γερμανός τού λέει: «Κι εμείς, το SPD, αναγνωρίσαμε αναγκαστικά την ταπεινωτική Συνθήκη των Βερσαλλιών και προσπαθήσαμε βασανιστικά να αναθεωρήσουμε τους όρους της δίκως να διακινδυνεύσουμε μια ρήξη με τις δυτικές δυνάμεις». Μπροστά στον θρυλικό άγγλο οικονομολόγο Τζον Μέιναρντ Κέινς ο Μίμης στέκεται κάπως επιφυλακτικά έως μειονεκτικά, θα έλεγε κανείς. Κάποια στιγμή όμως θα τον βάλει να πει: «Πήρα μέρος σε μια βρετανική σύσκεψη διά την οικονομική ανοικοδόμηση της Ευρώπης σαν εκπρόσωπος της Τράπεζας της Αγγλίας και εκεί ο Τσόρτσιλ επένδυσε σε έναν Γεώργιο Παπανδρέου, πολιτικό ταλέντο, παλιό συνεργάτη του Βενιζέλου. Απ' ό,τι ξέρω, Τσόρτσιλ, Παπανδρέου και βέβαια οι έλληνες κομμουνιστές τα έκαναν θάλασσα». Τον ιστορικό ηγέτη του Ιταλικού Κομμουνιστικού Κόμματος και εισηγητή του ευρωκομμουνισμού, Ενρίκο Μπερλινγκουέρ, τον χρησιμοποιεί κανονικά για να κλείσει το μάτι σε ένα τμήμα της σημερινής ελληνικής Αριστεράς. Του λέει π.χ. με όλη την άνεση της, εν ζωή, γνωριμίας τους: «Θυμάσαι που σε ρώτησα πώς ένα κομμουνιστικό κόμμα του 34,4% δίνει ψήφο ανοχής σε μια κυβέρνηση της Χριστιανοδημοκρατίας που κάνει τα πάντα θεμιτά και αθέμιτα για τον αποκλεισμό του από τη διακυβέρνηση και μου απάντησες "είμαστε η Αριστερά της ευθύνης";». Αλλά και τον Φρανσουά Μιπεράν τον τσιγκλάει για να βγάλει κάτι σκανδαλιστικό για τον Ανδρέα Παπανδρέου και ο αυτοκρατορικός Γάλλος ανταποκρίνεται: «Ο Ανδρέας ήταν φαινόμενο. Με είχε θυμώσει ο

Γράφει ο Γιώργος Λακόπουλος

Προσωπικότητα της Αριστεράς που πέρασε στις τάξεις του ΠΑΣΟΚ και σήμερα βουλευτής της Β' Αθηνών, ο 60άρης πα Μίμης Ανδρουλάκης, ξεκινά στο καινούργιο, 15ο μυθοπλαστικό έργο του, μια συζήτηση με μορφές του προοδευτικού χώρου προχωρώντας σε μία κριτική από «μέσα»

«Αυτόν τον λιμοκοντόρο εκσυγχρονιστή έχουν στο ΔΝΤ;»

Ο Ανδρέας Παπανδρέου που κλείνει τους «Νεκρικούς διαλόγους» του Ανδρουλάκη είναι αποκαλυπτικός. Λέει π.χ. για τον Στρος-Καν: «Μπα, αυτόν τον λιμοκοντόρο εκσυγχρονιστή έχουν στο ΔΝΤ; Τι δουλειά είχε αυτός στη Βουλή των Ελλήνων;». Καρφί για τον γιο του. Αλλά δεν είναι το μόνο. Όταν ο Μίμης τού λέει ότι έχει σύμβουλο τον Στίγκλιτς, απαντάει: «Αυτόν της ασύμμετρης πληροφόρησης; Ο Γιώργος ασχολείται με την εξωτερική πολιτική, τι δουλειά έχει με τον Στίγκλιτς; Θέλει προσοχή με τους ακαδημαϊκούς. Σου πετάνε μια ιδέα, πλουτίζουν το βιογραφικό τους και, είτε επιβεβαιωθεί είτε διαψευστεί, αυτοί συνεχίζουν ακάθεκτο τον δρόμο τους, μπορεί να πάρουν και το Νομπέλ και εσύ θα έχεις φάει το κεφάλι σου». Κλασικός στις αντιδράσεις του, ο Ανδρέας πετάγεται όταν ακούει πού έφτασε το έλλειμμα του προϋπολογισμού το 2009: «Πόσο; 15% έλλειμμα στο ισοζύγιο πληρωμών σημαίνει χρεοκοπία. Το μόνο που απομένει για να έχουμε και τυπική χρεοκοπία είναι να χαθεί η μάχη στο ψυχολογικό μέτωπο».

ακραίος αντιφατικός λόγος του, αλλά ήξερε πολύ καλά αυτό που ήθελαν να ακούσουν οι Έλληνες έπειτα από επτά χρόνια δικτατορίας. Η Σοσιαλιστική Διεθνής γι' αυτόν ήταν μια αμερικανική σφικκοφωλιά του Ψυχρού Πολέμου». Τι θα έκανε ο Ανδρέας αν του τύχαινε μια κρίση σαν τη σημερινή; «Ποτέ δεν θα όφνηνα τα πράγματα να φτάσουν σε τέτοιο

καταστροφικό σημείο. Θα αντιδρούσα έγκαιρα και καταλυτικά. Διαφορετικά, θα είχα εξαφανιστεί οριστικά από το προσκήνιο. Θα επέστρεφα στο Μπέρκλεϊ».

Παροδόξως στα υπερκόσμη ραντεβού του Μίμη δεν υπάρχει ο Χαρίλαος Φλωράκης και αυτό είναι ένα θέμα - ίσως δεν πρόκανε. Στις συζητήσεις πάντως αναφέρεται, όπως αναμειγνύονται και άλλοι που τους μνημονεύουν οι πεθαμένοι, αλλά κυρίως ο ίδιος ο Μίμης. Με τη διεיוδικότητα που τον διακρίνει ως συγγραφέα πάντα ο Ανδρουλάκης παραδίδει το καλύτερο βιβλίο του - και πάντως το πιο ώριμο και περιεκτικό. Ίσως γι' αυτό είναι και το πιο ευκολοδιάβαστο. Ωστόσο, δεν πρέπει να είναι ένα βιβλίο που γράφτηκε εύκολα. Πρέπει όχι μόνο να έχεις μελετήσει αλλά και να έχεις κατανοήσει - αποδεχόμενος ή απορρίπτοντας - την ουσία της διαδρομής αυτών των ανθρώπων στον Πάνω Κόσμο για να μπορείς να πιάσεις μαζί τους φιλοκουβέντα στον Κάτω, όπου, όπως λέει ο ίδιος και συμφωνούν και άλλοι, δεν υπάρχει η έννοια του χρόνου.

Μίμης Ανδρουλάκης
ΟΠΛΩΝ ΚΡΙΣΙΣ
ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ
ΜΕ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΕΡΑ
ΕΚΔ. ΠΑΤΑΚΗ, 2012
ΣΕΛ. 288, ΤΙΜΗ 14 ΕΥΡΩ